

# Tipus i anècdotes



Rememora:  
Ferran  
SALAMERO

Potser caldria aclarir que és tracta d'un **determinat Narcís**, doncs de Narcís n'hi ha molts: de bons i... de no tant; fins es podria tractar de Sant Narcís, el patró de les mosques que, segons la dita popular, se les endúu totes. «EN NARCÍS» d'avui és gastronòmic... fins al punt d'arribar a ser l'amo de l'Hotel Doré, de La Garriga.

Els cambrers de Granollers formàvem part d'una «entente» intercomarcal del ram, intercanviant-nos serveis Mataró-Granollers-Terrassa-Vic. Al Gran Casino, de Terrassa, havíem arribat a concentrar-nos una cinquantena de professionals per la Festa Major —Sant Pere—. Un cop ja llesta la «mecànica», mentre la meitat estaven de servei, l'altra meitat no podien moure's del **quarto dels cambrers** amb tres panys de paret de penja-robes i bancs —fumats i explicant xistus i «batallites», esperant rellevar-se en cada canvi de servei, fins arribar al darrer —el sopar de la nit— amb tota la cinquantena en «escena», equipats sempre segons requeria la classe de servei. Hi havia cambrers de Terrassa, Sabadell, Granollers, Manresa, Barcelona... Jo hi anava molt sovint.

## JORNADA QUE PODRIA CALIFICAR-SE D'HISTÒRICA

No acabaven pas de posar-se d'acord els dos «maitres». —«Mira, et donaré tots els cambrers de Granollers!, això va resoldre la qüestió. Recordo que, a més de jo (com és de suposar) hi havia en Pere Rosquelles, en Joan Alvarez, «en Narcís» Casanovas... i d'altres, fins arribar a una quinzena d'entre tota la brigada.

Esperava l'arribada del seu primer fill i... per això estava nerviós en Quimet, el «maitre» del Victòria que reforçava al del Gran Casino, de la mateixa empresa hotelera.

Seria per allà l'any 1944... Havíem de desplaçar-nos a «La Barata» —magnífica propietat, ocupada per Azaña durant la guerra— on calia servir un dinar, al mig del bosc, presidit per Aunós, Ministre de Justícia, amb destacades personalitats. L'amenitzà l'Orquestra Bernard Hilda que... va fer cantar a tots els comensals... fins i tot al ministre! La Guàrdia Civil —de cavalleria— escampats pel bosc, protegien l'acte d'incursions alienes (estaven una mica empenyats d'haver d'aguantar «metxa» tot el dia).

—«Ben afaitats! Fora bigotis! Ungles arranades!»— era la consigna que'ns havien donat la vigília a la nit. L'Alvarez, va haver de **sacrificar-se** el bigoti.

# «En Narcís»

S'havia posat **difícil** en Quimet... no sabies per on **agafar-lo!** La taula parada al mig del bosc. Un cambrer va passar tirant un tovalló sobre cada plat. Per ajudar disciplinadament al «maitre», vaig preguntar-li si s'havia de fer alguna cosa amb els tovallons i, al contestar-me, «plans!», vaig anar-los corregint de posició... solsament unificar les puntes: una cap a dalt, l'altra abaix i les altres dues laterals. Quan va veure-ho... em creia que és «feria»; estava blanc... com boig:

—«Els tovallons no poden tocar-se amb les mans!!! Això, fins a cert punt comprensible en saló adequat però... a l'aire lliure...!? A l'hora de començar a servir... ja hi havia dos tovallons amb cagarades d'ocells!

Començava el dinar amb caviar i acabava amb biscuit glaçat del de paller i... pobre Quimet!... el cap de dalt del «paller» el va «servir» a l'esquena de la senyora que presidia la taula al costat del ministre!!!

## PLUJA, CONYAC, SUC DE POLLASTRE I...

### ALTRES FACECIES

La pluja va obligar-nos al trasllat a la casa senyorial. Un cop instal·lats... va començar el servei de cafès. A l'hora de passar els licors... s'havia «eslumat» l'ampolla del conyac «Napoleón». Les minyones... no en sabien res! Els xòfers... no l'havien vista!

Com a sergent de Creu Roja, empleant una astúcia de tipus militar, vaig anar de dret al xòfer del general i, en castellà... del de «orden y mando» li vaig dir:

—«De parte del General que, si antes de dos minutos, no aparece la botella de coñac... te presentes a él! Encara no havia tingut temps d'arribar al menjador... ja m'empaitava una minyona per dir-me que l'havien trobat a un racó de la cuina.

Tot van ser presses a l'hora de la nostra «retirada»; en camions... barrejats els «trastos» amb els cuiners i els cambrers. Els xòfers dels camions anaven amb «un punt de blau» i els vehicles... més que correr, volaven!

En un sotrac... una de les cassoles amb pollastre, es va destapar i... «en Narcís» va rebre una bona dutxa de **suc de pollastre!**

A l'arribar al Gran Casino... ens va renyar a «base de bé» per haver arribat tard, doncs també ens «tocava servei» en el sopar del vespre!

«En Narcís» —que estrenava pantalons negres— va tenir de fer el servei de nit amb... els meus pantalons de fer «la mecànica» i que, a més d'anar-li bé, estaven en bon estat.

Les incidències d'aquell dia varen ser de les de campionat!

## FUTBOL JUVENIL

# Granollers, 4 - Montornés, 2

El público que asistió a este partido oficial del año nuevo en esta categoría, lo pasó bastante bien, ya que frente a un equipo bastante inferior en calidad futbolística, los blancos jugadores locales al empezar el partido —luego marrones debido al barro— se limitaron a hacer prevalecer su mejor técnica y a jugar el partido que les convenía para hacerse con los dos puntos; los visitantes, eso sí, debe hacerse constar su gran tenacidad y estar siempre en clima de la jugada y estorbar al

jugador para contrarestar la diferencia comentada antes.

El marcador siempre claro y sin complicaciones fue incrementándose a partir del minuto 15 en que Vidal inauguró el mismo a pase de Bonet; siguió Bertrán en el minuto 25 y Bonet en el 33 redondeó el 3-0 de esta primera mitad. En la segunda, Cobo acertó distancias en el m. 52, haciendo renacer la competitividad del choque, hasta que nuevamente Bonet, en el minuto 60 estableció el último gol local, no sin que antes de finalizar

el partido Jiménez acertara distancias para el Montornés. El árbitro, bien, podríamos decir que pasó más bien desapercibido.

En el minuto 37 de la segunda mitad, Bonet, lesionado en un encontronazo fue sustituido por Julio, y tres minutos más tarde Otero reemplazó a Vidal. Todo el equipo local jugó a un nivel muy equilibrado, destacando algunos destellos en algún que otro jugador, aunque no hicieron sombra a ningún compañero.

Los visitantes, lo dicho, mucho pundonor y ganas, pero poca técnica.

Granollers: García; Torrecillas, Colomé, Batllori, Bertrán, Sirvent, Sors, Conde, Bonet, Lucena y Vidal, más los comentados cambios.

Los nombres del árbitro y de los jugadores rivales lamentamos no poderlos proporcionar debido a que las prisas nos impidieron poder recoger el acta arbitral, rogamos nos disculpen.

J. B. I.